Yama Yapan Ana ve Keloğlan

Bir varmış, bir yokmuş...
Evvel zaman içinde, kerpiç evlerin dizildiği şirin bir Anadolu köyünde
köyünde Keloğlan ve yaşlı anası yaşarmış.
Evlerinde altın yokmuş ama ocaklarında sevgi tütüyormuş.

Uyu yavrum, büyü yavrum...
Yarın ola hayrola.

*(Ah benim fedakar anam...
Bu yoksulluk bitecek elbet,
seni ipek kumaşlara saracağım
günler de gelecek.)*

NotebookLM

Neşesini Kaybeden Köy

Fakat o yıl köye büyük bir kıtlık vurmuş. Tarlalar kurumuş, ambarlar boşalmış. Bir zamanlar şen kahkahaların yankılandığı sokaklarda artık sadece hüzünlü sessizlik dolaşıyormuş.

Tenceremizde kaynatacak bir avuç bulgurumuz bile kalmadı komşu...

(Komşularımızın yüzü neden hiç gülmez oldu? Çocukların gözlerindeki ışık nereye kayboldu?)

NotebookLM

Cimri Rüstem’in Ambarı

Köyde herkes açken, sadece bir kişinin ambarı ağzına kadar doluymuş: Cimri Rüstem! Koca göbekli Rüstem, kimseye bir buğday tanesi bile vermez, ambarına kilit üstüne kilit vururmuş.

Uzak durun kapımdan! Bunların hepsi benim, altınlarım gibi kıymetli buğdaylarım!

(Bu kadar yiyeceği ne yapacak ki tek başına? Paylaşmadıkça o buğdaylar karın doyurmaz, sadece çürür gider.)

NotebookLM

Parlak Bir Fikir

Rüstem’in bencilliğini gören Keloğlan’ın kel kafasında aniden bir şimşek çakmış. İnsanları doyurmak için zekasından başka silahı olmayan kahramanımız, harika bir plan kurmuş.

(Keloğlan keleş oğlan, hadi çalıştır saksıyı! O kilitli kapıları ancak küçük bir kurnazlık açabilir.)

Madem Rüstem Ağa altını bu kadar seviyor, ben de ona öyle bir oyun edeyim ki, hem o sevinsin hem de bütün köy doysun!

NotebookLM

İlk Deneme - Rüstem'i Ağa Düşürmek

Keloğlan usulca Rüstem'in yanına sokulmuş. Ona, buğdayı ve meyveyi dev kazanlarda kaynattığında altına dönüştüren sihirli bir tarif bildiğini fısıldamış.

Ağam, buğdayı nohutla, kayısıyı incirle kaynatırsan, hepsi pırıl pırıl altın külçelerine dönüşür. Sırrı bende!

(Açgözlülük insanın gözünü öyle bir kör eder ki, en akıl almaz masala bile hemen inanıverir. Oltaya geldi!)

NotebookLM

Altın Hırsı

Altın lafını duyan Rüstem'in gözleri yuvasından fırlamış. Hiç vakit kaybetmeden kilitleri söküp atmış ve uşaklarına bütün ambarı boşaltmalarını emretmiş.

Çabuk olun tembeller! Ne kadar buğday, nohut, kayısı varsa meydana taşıyın! Zengin olacağım, dünyanın en zengini!

(Zavallı adam, altın hayaliyle ambarı kendi elleriyle boşaltıyor. Asıl zenginliğin paylaşmak olduğunu bugün öğrenecek.)

NotebookLM

İkinci Deneme - Dev Kazanların Kurulması

Köy meydanına daha önce eşi benzeri görülmemiş büyüklükte, kapkara dev bakır kazanlar kurulmuş. Altlarına odunlar dizilmiş, gürül gürül ateşler yakılmış.

Daha çok odun atın! Kazanlar iyice ısınsın ki sihir işe yarasın Rüstem Ağa!

(Plan tıkır tıkır işliyor. Ateş harlı, kazanlar büyük. Bu yemek tüm köyün yüzünü güldürecek.)

NotebookLM

Bereketi Kaynatmak

Su kaynamaya başlayınca Rüstem'in sakladığı bütün o güzelim **buğdaylar, nohutlar, sarı kayısılar ve incirler birer birer kazanlara dökülmüş.** Suyun yüzeyinde minik baloncuklar dans etmeye başlamış.

"İşte böyle... Karıştırın, iyice karıştırın ki lezzetleri birbirine geçsin!"

(Toprağın asıl altınları bunlar işte. Suyla buluştular ya, onlardan daha kıymetlisi yok şimdi dünyada.)

NotebookLM

Üçüncü Deneme – Bekleyiş ve Ter

Aşure fokur fokur kaynarken, Rüstem Ağa elinde kocaman boş bir çuvalla kazanların başında altınların ortaya çıkmasını bekliyormuş. Heyecandan ve sıcaktan ter su içinde kalmış.

Ne zaman altına dönüşecek bunlar Keloğlan? Çuvalım hazır, sabrım taşıyor!

(Biraz daha sabret Rüstem Ağa. Altın bulamayacaksın ama ömründe hiç tatmadığın bir güzellikle tanışacaksın.)

NotebookLM

Sihirli Koku Sokağa Taşıyor

Kazanlarda pişen aşurenin kokusu öylesine tatlı, öylesine büyüleyiciymiş ki, görünmez renkli dalgalar halinde köyün bütün sokaklarına, bütün evlerine sızmış.

Oh... Bu nasıl güzel bir koku böyle? Sanki bahar yeniden gelmiş gibi.

(Bu koku sadece yemeğin değil, umudun kokusu. Uyanın komşularım, uyanın!)

NotebookLM

Köy Meydana Akıyor

Evlerinde aç bekleyen köylüler, bu muhteşem kokuyu alır almaz ellerine tahta kaşıklarını ve kaselerini kapıp meydana, kazanların başına doğru sevinçle koşmaya başlamışlar.

Meydanda aşure kaynıyor! Koşun canlar, koşun!

(İşte benim altınlarım geliyor! Karınları doyacak, yüzleri gülecek canım komşularımın...)

NotebookLM

Şaşkınlık ve Hayal Kırıklığı

Kalabalığı gören Rüstem Ağa neye uğradığını şaşırmış. Kazanlara bakmış, altın falan yok! Tam öfkeden deliye dönecekken, Keloğlan ona dumanı tüten bir kase uzatmış.

Beni kandırdın kel kafalı! Hani nerede benim altınlarım? Bütün malım ziyan oldu!

(Kızma hemen Ağa... Altından çok daha değerli bir şey kazandın ama henüz farkında değilsin.)

NotebookLM

Gerçek Zenginliğin Tadı

Rüstem öfkeyle homurdanarak tahta kaşıktaki aşureden bir yudum almış. O an, yüzündeki asık ifade silinmiş; yerini sıcacık, çocuksu bir gülümseme almış.

Bu... Bu hayatımda yediğim en muhteşem şey! İçimi sıcacık yaptı...

(İşte böyle Ağa! Tatlı dil yılanı deliğinden, tatlı aşure de cimriyi kibrinden çıkarırmış.)

NotebookLM

Büyük Bereket Sofrası

O gün köy meydanına dev bir sofra kurulmuş. Bir zamanların cimri ağası Rüstem, kendi elleriyle çocuklara aşure dağıtırken, paylaşmanın altından daha değerli olduğunu anlamış.

"Gelin çocuklar, herkese yetecek kadar var! Yiyin, şifa olsun!"

(Koca köy tek bir aile olduk bugün. Birlikte kaynayan kazanın bereketi de, lezzeti de bir başka oluyor.)

NotebookLM

Mutlu Son

Gece olup da gökyüzünde yıldızlar parlamaya başladığında, herkes tok ve mutlu uykuya dalmış. Keloğlan ise canım anasına sıkıca sarılmış. Gökten üç elma düşmüş; biri anlatanın, biri dinleyenin, biri de ekmeğini paylaşanların başına...

Aklınla bin yaşa yavrum, bugün sayende bütün köy bayram etti.

(Senin duaların olmasa ben ne yapardım anam... En büyük hazinem, bu huzurlu yuvamız.)

NotebookLM